U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Lenky Matyášové a JUDr. Radana Malíka v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalovanému: **Okresní soud v Českých Budějovicích**, se sídlem Lidická 20, České Budějovice, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 22. 10. 2009, č. j. V 53-401/2009 - 8, vedeném u Krajského soudu v Českých Budějovicích pod sp. zn. 10 Nc 955/2009, o návrhu žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu,

takto:

I. Krajský soud v Českých Budějovicích **je povinen** ve věci vedené u něj pod sp. zn. 10 Nc 955/2009 učinit nejpozději do 7. 5. 2010 procesní úkon podle § 37 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního.

II. Žalobci **se nepřiznává** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Návrhem ze dne 9. 3. 2010 se žalobce (dále též navrhovatel) domáhal určení lhůty k provedení procesního úkonu dle § 174a zákona č. 6/2002 Sb., o soudech a soudcích, ohledně jeho žaloby ze dne 3. 11. 2009. Konkrétně uvedl, že příslušný soud neučinil jediný úkon k přezkumu napadeného rozhodnutí, ve spise se však ocitla písemnost, jež tam nepatří (Spr 2024/09). Soud v rozporu se soudním řádem správním věc zařadil do rejstříku Nc. Stejnopisy žaloby pak „zašil“ do spisu a neodeslal je žalovanému k vyjádření. Žaloba má všechny náležitosti, včetně připojených důkazů. Je též zřejmé, vůči komu směřuje. Soud ani přes stížnost z 8. 1. 2010 nesdělil, co mu brání v projednání. Elektronická brána přitom informuje, že předmětné řízení v rejstříku Nc bylo pravomocně skončeno 18. 11. 2009.

[2] Krajský soud ve vyjádření k návrhu uvedl, že podání žalobce ze dne 3. 11. 2009 bylo identické s jeho podáním, které dne 11. 11. 2009 pod sp. zn. Spr 2024/2009 vyřídila místopředsedkyně krajského soudu JUDr. Z. S. Nelze totiž vyloučit, aby žalobce podání určitého obsahu neopakoval vícekrát ve stejný okamžik. Z hlediska procesní ekonomie i s ohledem na časovou náročnost vyřizování množství jeho podání nebylo shledáno účelným opakování argumentů artikulovaných již vedením krajského soudu v písemnosti ze dne 11. 11. 2009. Proto bylo předmětné podání ze dne 3. 11. 2009 spolu s kopií přípisu ze dne 11. 11. 2009 bez dalšího založeno *ad acta*.

[3] Z předložených spisů krajského soudu sp. zn. 10 Nc 955/2009 a sp. zn. Spr 2024/2009 Nejvyšší správní soud zjistil, že Okresní soud v Českých Budějovicích přípisem ze dne 4. 6. 2009, č. j. 26 E 288/2008-87 („Sdělení o pohledávce"), vyzval žalobce k úhradě nezaplaceného soudního poplatku ve výši 300 Kč ve lhůtě tří dnů (tato povinnost byla žalobci uložena výrokem č. III. pravomocného usnesení téhož okresního soudu ze dne 28. 2. 2008, č. j. 26 E 288/2008-8). Proti této výzvě žalobce brojil podáním ze dne 26. 6. 2009, které sám v následujícím podání ze dne 5. 10. 2009 (adresovaném již Krajskému osudu v Českých Budějovicích) označil za reklamaci dle § 53 zákona č. 337/1992 Sb., o správě daní a poplatků (dále jen daňový řád). V uvedeném podání ze dne 5. 10. 2009 pak konstatoval, že příslušný orgán reklamaci nevyřídil a proto se *„domáhá u nadřízeného správce soudních poplatků nařízení přezkumu rozhodnutí (26 E 288/08-92) ze dne 18. srpna, zákonně doručeného 3. září, i samostatného opatření správce poplatků (list 87).*"

[4] Toto podání krajský soud postoupil okresnímu soudu, který je posoudil jako doplnění původní reklamace, o níž poté dne 22. 10. 2009 rozhodl (č. j. V 53-401/2009-8) tak, že není důvodná. Téhož dne žalobce adresoval krajskému soudu kratičké podání, v němž uvedl, že podáním ze dne 5. 10. 2009 se domáhal opravného prostředku nikoli dle § 52 daňového řádu, nýbrž dle § 55b daňového řádu.

[5] V reakci na žalobcovo podání ze dne 22. 10. 2009 (č. l. 1 spisu sp. zn. Spr 2024/2009) krajský soud žalobce dne 29. 10. 2009 vyzval (č. j. Spr 2024/2009-5), aby ve lhůtě čtrnácti dnů příslušnému orgánu sdělil, jaké konkrétní rozhodnutí správce daně žádá přezkoumat, kdy mu bylo doručeno a z jakého důvodu žádá jeho přezkum. Dodal, že podání ze dne 5. 10. 2009 bylo správně vyřízeno jako reklamace.

[6] Následně, dne 3. 11. 2009 žalobce u krajského soudu osobně učinil podání, které blíže neoznačil (č. l. 1 spisu sp. zn. 10 Nc 955/2009, přílohy na č. l. 2, 3), specifikoval však, že se jím domáhá zrušení rozhodnutí správce daně (Okresního soudu v Českých Budějovicích) ze dne 22. 10. 2009, č. j. V 53-401/2009-8. Dále konstatoval, že rozhodnutí mu bylo doručeno dne 23. 10. 2009. Uvedl, že správce daně se nevypořádal s jeho námitkami uplatněnými v reklamaci ze dne 26. 6. 2009, jakož i v podnětu ze dne 5. 10. 2009, pročež je napadené rozhodnutí nezákonné, ne-li nicotné. Poukázal též na důkazy, kterými měla být zmíněná podání.

[7] Krajský soud poté žalobci dne 11. 11. 2009 zaslal přípis nazvaný *„Věc: Žádost o přezkum a prohlášení nicotnosti podle zákona č. 337/1992 Sb.*" (č. j. Spr 2024/2009 - 9, ve spisu sp. zn. 10 Nc 955/2009 založeno na č. l. 5 - 7), přičemž jako podání, na něž je reagováno, označil žalobcova podání ze dne 5. 10., 22. 10. a 3. 11. 2009. Uvedl, že tato podání směřují k postupu podle § 55b daňového řádu, a to ve vztahu *„k písemnosti č. j. 26 E 288/08-92 ze dne 18. 8. 2009 a ‚Sdělení o pohledávce' ze dne 4. 6. 2009, č. j. 26 E 288/2008 - 87*". Tyto přípisy okresního soudu, týkající se pohledávky spočívající v nezaplaceném soudním poplatku, však nejsou rozhodnutími ve smyslu daňového řádu a ustanovení § 55b tohoto zákona tak na ně nemůže být aplikováno. Závěrem soud žalobci sdělil, že další jeho podání v této věci neobsahující nové skutečnosti budou bez dalšího zakládána do spisu.

[8] Návrh žalobce na určení lhůty k provedení procesního úkonu je oprávněný.

[9] V dané věci je podstatným zodpovězení otázky ohledně povahy žalobcova podání ze dne 3. 1. 2009. Žalobce v návrhu na určení lhůty uvádí, že se jedná o správní žalobu, krajský soud je naopak posoudil jako žádost o přezkum podle § 55b daňového řádu.

[10] Nejvyšší správní soud se předmětným podáním zabýval zejména po obsahové a kontextuální stránce a dospěl k závěru, že se jedná o správní žalobu proti rozhodnutí Okresního soudu v Českých Budějovicích ze dne 22. 10. 2009, č. j. V 53-401/2009 - 8, jímž okresní soud v postavení správce daně zamítl žalobcovu reklamaci proti svému postupu při placení a evidenci pohledávky spočívající v nezaplaceném soudním poplatku. Podání obsahuje jak obecné náležitosti podání (§ 37 odst. 2, 3 s. ř. s.), tak speciální náležitosti žaloby (§ 71 odst. 1 s. ř. s.), to však s jednou výjimkou, jíž jsou dostatečně určité žalobní body [§ 71 odst. 1 písm. d) s. ř. s. – viz dále]. Lze též poukázat na skutečnost, že žalobce se až v žalobě poprvé označil za „žalobce“, když v civilním řízení, vedeném okresním soudem pod sp. zn. 26 E 288/2008, měl postavení povinného.

[11] Podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích se soud při posuzování oprávněnosti návrhu na určení lhůty k provedení procesního úkonu zabývá otázkou, zda v řízení dochází k průtahům, s ohledem na složitost věci, význam předmětu řízení pro navrhovatele, postup účastníků nebo stran řízení a na dosavadní postup soudu. V daném případě je určující zejména poslední hledisko.

[12] Jak plyne z výše uvedeného, žalobce učinil u krajského soudu podání, kterým se domáhal, aby tento soud zrušil rozhodnutí správního orgánu. V takovém případě je soud vždy povinen o věci rozhodnout, a to postupem předvídaným zákonem, tzn. usnesením nebo rozsudkem. Soud v prvé řadě zkoumá podmínky řízení a náležitosti podání. Takový postup však krajský soud neuplatnil a věc „vyřídil“ neformálním přípisem, čímž odňal navrhovateli možnost přístupu k soudu a případné soudní obrany (zde lze podotknout, že tento postup neodpovídá ani právní úpravě týkající se přezkoumávání daňových rozhodnutí, považoval-li krajský soud předmětnou žalobu za žádost o přezkum dle § 55b daňového řádu). V souzené věci podání obsahovalo náležitosti správní žaloby, s výjimkou dostatečně určitých žalobních bodů. Žaloba ale nebyla v tomto ohledu blanketní. Žalobce v ní odkázal na námitky, uplatněné jím již v jeho dřívějších podáních, tato jeho argumentace však pro účely soudního přezkumu vyžaduje ještě bližší konkretizaci. Krajský soud tedy pochybil, nepostupoval-li v řízení v souladu s § 37 odst. 5 s. ř. s. a žalobce nevyzval k bližšímu upřesnění jeho žalobních bodů, tedy např. aby přesně určil, které jeho dřívější námitky nesprávnosti a nezákonnosti nebyly vzaty v potaz.

[13] Nad rámec věci Nejvyšší správní soud poukazuje na svoji judikaturu ohledně uplatnění kompetenčních výluk ve vztahu k rozhodnutím o reklamaci dle § 53 daňového řádu (viz rozsudek ze dne 29. 3. 2006, č. j. 2 Afs 150/2005 - 53, publ. pod č. 887/2006 Sb. NSS; rozhodnutí Nejvyššího správního soudu jsou dostupná na www.nssoud.cz).

[14] V dané věci lze do jisté míry (zejména s ohledem na obsah předchozí korespondence žalobce s krajským soudem) pochopit závěr krajského soudu, který předmětné podání posoudil jako žádost o přezkum rozhodnutí dle § 55b daňového řádu, nicméně nejpozději dne 10. 3. 2010, kdy u něj žalobce podal návrh na určení lhůty, nemohl mít pochyb o tom,

že podání ze dne 3. 11. 2009 bylo správní žalobou. Tu Nejvyšší správní soud připomíná, že soud, u něhož jsou namítány průtahy v řízení, má podle § 174a odst. 3 zákona o soudech a soudcích sám možnost do třiceti dnů ode dne doručení návrhu provést všechny procesní úkony, u nichž dle navrhovatele dochází k prodlení.

[15] Krajský soud předmětné podání považoval za vyřízené, o čemž svědčí i zobrazení informace o skončení věci ke dni 18. 11. 2009 na veřejně přístupné aplikaci InfoSoud, a od tohoto data ve věci nečinil žádné úkony. Ve spojitosti se sdělením soudu, že další žalobcova podání v této věci budou zakládána do spisu, lze považovat za odůvodněný závěr, že v řízení o předmětné žalobě dochází k průtahům.

[16] Ze shora uvedených důvodů Nejvyšší správní soud s ohledem na zákonná kritéria shledal podaný návrh oprávněným, a proto podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích určil lhůtu pro provedení procesního úkonu, u něhož jsou v návrhu namítány průtahy, jejíž konec stanovil datem 7. 5. 2010. Touto lhůtou, ve které byla krajskému soudu stanovena povinnost vyzvat žalobce k odstranění vad žaloby, je krajský soud vázán.

[17] Žalobcův návrh byl uznán jako oprávněný, náklady řízení o něm tedy podle § 174a odst. 8 zákona o soudech a soudcích hradí stát. Vzhledem k tomu, že žalobce náhradu žádných nákladů řízení neuplatňoval a vznik takovýchto nákladů z obsahu spisu ani nevyplývá, soud žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 12. dubna 2010

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu